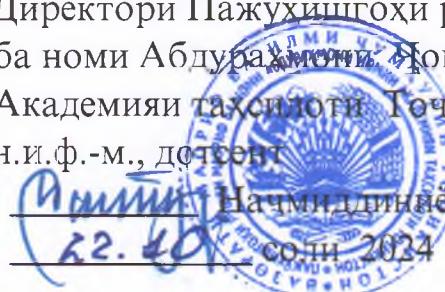

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Директори Пажӯҳишгоҳи рушди маориф
ба номи Абдураҳмони Ҷомии
Академияи таҳсилоти Тоҷикистон
н.и.ф.-м., дотсент

Начниддинин А.М.
62-40 соли 2024

ХУЛОСАИ

шуъбай педагогика, психология ва методикаи таълими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдураҳмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон ба диссертасияи унвончӯи Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдураҳмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон Одилзода Дилбар Раҳим «Шароитҳои иҷтимоӣ-педагогии тарбияи ватандӯстӣ дар наврасон бо истифода аз этнопедагогика (педагогикаи ҳалқӣ)» барои дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03. – педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) пешниҳод шудааст

Одилзода Дилбар Раҳим 29 сентябри соли 1977 дар шаҳри Кӯлоби вилояти Ҳатлон таваллуд шудааст. Солҳои 1989-1994 дар Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ (диплом ДТО №0079854) таҳсил намуда, онро бо бо ихтисоси муаллими забон ва адабиёti рус ҳатм намудааст.

Унвончӯ Одилзода Д.Р. солҳои 1994-2004 омӯзгор, муовини директор ва дар вазифаи директори МТМУ №28- и шаҳри Кӯлоб, минбаъд солҳои 2004-2010 ба ҳайси мураббӣ ва мудири муассисаи таълими томактабии №127-и шаҳри Душанбе фаъолияти корӣ намудааст. Аз соли 2010 то соли 2022 дар вазифаҳои мутахassisи пешбар, муовини сардори раёсати кадрҳо ва корҳои маҳсуси Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, мудири шуъбаҳои маорifi ноҳияи Шоҳмансур ва ноҳияи Сино, директори МД “Мактаби Президентӣ барои хонандагони болаёқат” дар ш.Кӯлоб, муовини Раиси ш.Кӯлоб ва директори Коллеҷи омӯзгории ш.Турсунзода фаъолияти корӣ намуда, аз санаи 21 февраля соли 2022 инҷониб дар вазифаи муовини Раиси шаҳри Душанбе адои вазифа дорад.

Одилзода Дилбар Раҳим ба ҳайси унвончӯ дар шуъбай тайёрнамоии кадрҳои илмӣ ва илмӣ-педагогии Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдураҳмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон бо фармоиши

№792, аз 22 сентябри соли 2021 қабул шуда, тай солҳои 2021-2024 фаъолияти илмӣ-таҳқиқотӣ бурдааст.

Имтиҳонҳои минимуми номзадиро аз фанҳои Таъриҳ ва фалсафаи илм – “5” (хуб) – 17.05.22с., Забони хориҷӣ (англисӣ) - “4” (хуб) – 18.11.2022с. ва ихтисос 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03. – педагогикаи иҷтимоӣ ва ҳудшиносӣ) - “5” (аъло) – 08.12.2023 супоридааст.

Шаҳодатнома дар бораи супоридани имтиҳоноти номзадиро Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдураҳмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон аз 24.05.2024, №792 додааст.

Роҳбари илмӣ – доктори илмҳои педагогӣ, профессор Маҷидова Б. мебошанд.

Диссертасия Одилзода Дилбар Раҳим дар мавзӯи «Шароитҳои иҷтимоӣ-педагогии тарбияи ватандӯстӣ дар наврасон бо истифода аз этнопедагогика (педагогикаи ҳалқӣ)» дар ҷаласаи шуъбаи педагогика, психология ва методикаи таълим аз 17 октябри соли 2024, № 11/2 қабул карда шудааст. Ба диссертасия аз ҷониби муқарризиони ҳолис доктори илмҳои педагогӣ Гулматов Ф. ва номзади илмҳои педагогӣ Маҳкамов Д. баҳои мусбат дода шуда, пас аз ислоҳи камбудихо ба зинаи навбатии ҳимоя тавсия карда шудааст.

Унвончӯ Одилзода Дилбар Раҳим оид ба мазмуни муҳтасари диссертасия, муҳимият ва навғонии таҳқиқот, натиҷаҳои дар раванди корҳои озмоиший-таҷрибавӣ бадастовардаи ҳудро иброз намуда, ҳулоса ва тавсияҳоро оид роҳҳои самараноки истифодай этнопедагогика (педагогикаи ҳалқӣ) дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-аҳлоқӣ ва тарбияи ватандӯстии наврасон ба ҳозирин иброз намуда, ба саволҳои додашуда ҷавобҳои пурра дод.

Дар рисолаи такризшаванда ноил шудан ба ҳадаф ва санчишу тасдиқи фарзия аз нигоҳи ҳалли масъалаву вазифаҳои зерин таҳқиқи ҳудро ёфтааст:

- муайян намудани хусусиятҳои ватандӯстӣ дар наврасон ва таъсири омилҳои этнопедагогӣ ба ин раванд;
- омӯхтан, баҳодиҳӣ ба вазъи истифодай омилҳои этнопедагогӣ дар тарбияи ватандӯстии наврасон дар муассисаҳои таҳсилотӣ;
- ташкилу баргузории кори озмоиший-таҷрибавӣ оид ба истифодай омилҳои этнопедагогӣ дар тарбияи ватандӯстии наврасон дар барномаи иҷтимоӣ-педагогии “Тарбияи ватандӯстии наврасон бо истифода аз омилҳои этнопедагогӣ”;
- натиҷагирий аз кори озмоиший-таҷрибавӣ ва коркарди тавсияҳои методӣ ба омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ роҷеъ ба

баланд бардоштани сатху сифати тарбияи ватандӯстӣ ва такмил додани ин раванд.

Падидай навгонӣ ва бозёфти илмии рисолаи Одилзода Д.Р. бо он арзёбӣ мегардад, ки муаллиф таҳқиқоти васеътару муфассалро дар мавриди тарбияи ватандӯстии наврасон тавассути истифодаи омилҳои этнопедагогӣ баррасӣ намуда, аз нигоҳи тозаи пажӯҳиш тарбияи ватандӯстӣ ва шаклгирии сифатҳои ватандӯстиро дар этнопедагогикии ҳалқи тоҷик мавриди истифодаи зарбулмасалу мақолҳо, панду насиҳат, андарзҳо аз классикони адабиёти тоҷик, қаҳрамонони асарҳои бадӣ шинос намудан бо амалу симои қаҳрамонҳои гузаштаи ҳалқи тоҷик ошкор ва асоснок намудаст. Барномаи иҷтимоӣ-педагогии “Тарбияи ватандӯстии наврасон бо истифода аз омилҳои этнопедагогӣ” коркард ва асоснок шуда, тавсияҳои методӣ оид ба такмили ин раванд пешниҳод гардидааст.

Аҳамияти назариявии таҳқиқоти мазкур дар он ба назар мерасад, ки барои васеъ гардонидани донишҳои назариявӣ оид ба ташаккули донишҳои этнопедагогӣ, истифодабарии онҳо дар тарбияи ҳисси ватандӯстии хонандагони наврас дар шароитҳои иҷтимоию педагогии муассисаҳои таҳсилотӣ, хонавода, роҳу усулҳои истифодаи унсурҳои этнопедагогӣ дар раванди дарки мағҳуми Ватан, ватандӯстӣ, доностани таърихи кишвар, анъанаҳо, муқаддасот, ҳудшиносии миллӣ, дарки асосҳои сиёсиву ҳуқуқӣ ва иҷтимоии давлат, дарки мазмуну мағҳуми Истиқлолияти давлатӣ, эҳтироми Ватан, қаҳрамонони ҳалқи тоҷик ва файра дар низоми тарбия мусоидат менамоянд.

Аҳамияти амалии таҳқиқот. Натиҷаи илмӣ ва хулосаҳои назарию амалӣ, ки аз омӯзиш ва таҳлилу баррасии муфассали мавзуъ бармеоянд, метавонанд барои таълифи рисолаҳои илмӣ, китобҳои дарсии педагогӣ ва равоншиносӣ, таълифоти дигари илмӣ ва илмию оммавӣ муфид бошанд. Илова бар ин, маълумоти андӯхта ва бадастовардашуда дар самти тарбияи ватандӯстии хонандагони наврас дар мураттаб соҳтани барнома ва технологияи ташаккули арзишҳои ватандӯстии хонандагони муассисаҳои таҳсилотӣ ва донишҷӯёни МТОК дар раванди таҳсилот, муҳити хонавода мавриди истифодабарӣ қарор ёфта, омӯзгорон онҳоро барои тарбияи меҳру муҳаббат ва эҳтиром ба Ватан, ташаккули сифатҳои ватандӯстӣ парваришу пайгирӣ намоянд.

Саҳми шаҳсии унвонҷӯ дар асосноккунии назариявӣ ва амалии ғояҳои асосии масъалаи таҳқиқшаванда, яъне истифодаи шароити иҷтимоию педагогии таҳқиқ ва ҷанбаҳои амалии этнопедагогӣ дар тарбияи ватандӯстии насли наврас ба шумор рафта, фаҳмиши амиқу дақиқ ва дарки мағҳуми арзишҳои ватандӯстиро муайян намудааст.

Инчунин саҳми шахсии муаллиф дар баён ва муайян кардани зарурияти тарбияи ватандӯстии насли наврас тавассути унсурҳои этнопедагогӣ ва муайян кардани шароитҳои педагогии татбиқи босамари он ифода гардидааст.

Оид ба натиҷаи баррасии диссертатсия дар мавзуи «Шароитҳои иҷтимоӣ-педагогии тарбияи ватандӯстӣ дар наврасон бо истифода аз этнопедагогика (педагогики халқӣ)» чунин хулоса қабул карда шуд:

Мавзуи диссертатсия ба бандҳои зерини шиносномаи ихтиносҳои илмии Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон 13.00.05 – Назария, методология ва ташкили фаъолияти иҷтимоию фарҳангӣ (13.00.05.03 – Педагогикаи иҷтимоӣ ва ҳудшиносӣ) **банди 1** – Методикаи омӯзиши ҷомеашиносӣ. -фаъолияти фарҳангӣ ва иҷтимоию педагогӣ, аз ҷумла моҳият, сохтор, вазифаҳо, принсипҳои онҳо; **банди 2** - Татбиқи равишҳои методологӣ дар омӯзиши фаъолияти иҷтимоӣ-педагогӣ; тарҳрезӣ, пешгӯӣ, моделсозии равандҳои иҷтимоӣ-педагогӣ дар муассисаҳои таълимӣ ва фарҳангӣ) ва **банди 4** — Сифати ташкили фаъолияти иҷтимоию фарҳангӣ (технология ва усулҳои баҳодиҳии сифати фаъолияти иҷтимоию фарҳангӣ ва иҷтимоию педагогӣ; меъёрҳо, нишондиҳандаҳо, нишондиҳандаҳои баҳодиҳии сифати фаъолияти иҷтимоию фарҳангӣ ва иҷтимоию педагогӣ; назорат ба сифати ҷорабинҳои иҷтимоию маданий) мутобиқат менамояд.

Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти илмӣ, хулосаҳо ва муқаррароти диссертатсия дар 1 дастури таълимӣ ва 11 мақолаи илмӣ инъикос ёфтаанд, ки аз онҳо 6-тоаш дар маҷаллаҳои тавсияшудаи Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Комиссияи олии аттестационии Вазорати маориф ва илми Федератсияи Русия нашр шудаанд. Шумораи маводи нашршуда дар нашрияҳои тавсияшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021 №267 тасдик шудааст, мувоғиқ аст.

Диссертатсия аз мундариҷа, 3 боби иборат аз 2 фаслӣ (6 фасл), хулоса, феҳристи адабиёти истифодашуда ва замимаҳо иборат мебошад.

Дар муқаддима аҳамият ва мубрамияти мавзуи диссертатсия, ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқот, инчунин аҳамияти назариявию амалии он, баргузории марҳилаҳои таҳқиқот ва корҳои озмоиший-таҷрибавӣ дар пойгоҳҳои таҳқиқотӣ баррасӣ гардидааст.

Боби якуми рисолаи илмӣ “**Тарбияи ватандӯстӣ ҳамчун масъалаи иҷтимоӣ ва психологӣ-педагогӣ**” номгузорӣ гардида, дар он моҳият ва мундариҷаи ҷаҳонфаҳмӣ дар низоми таълиму тарбия таҳлил гардидаанд. Муҳакқиқ зимни омӯзиши адабиётҳои психологӣ ва педагогӣ қайд

менамояд, ки сиёсати навини давлатӣ дар соҳаи маориф, махсусан дар тарбияи насли наврас хеле муҳим буда, дар ин самт таҳқиқотҳои зиёде ба анҷом расидаанд. Арзишмандии этнопедагогика (педагогикаи ҳалқӣ) аз он бармеояд, ки он аз ҳаёти ҳаррӯзаи ҳалқ сарчашма гирифта, орзуу умедҳои ӯро фарогир аст. Бояд қайд кард, ки омилҳои этнопедагогӣ неруи таъсиррасонӣ ба ҳиссиётҳои ватандӯстӣ, шуури ахлоқӣ ва ҳудшиносию ҳудогоҳии миллию хештаншиносиро доранд. Ҳар як инсон аз рӯзи ба дунё омадан ва тамоми умр дар ҳонавода, мактаб ва чомеа дар муҳити маънавию моддӣ, иҷтимоию сиёсии этнопедагогӣ ва этнофарҳангӣ зиндагӣ менамояд.

Асосҳои илмӣ-методологии истифодаи педагогикаи миллии тоҷик дар асоси талаботҳои ҳуҷҷатҳои меъёри-хуқуқӣ ва барномавӣ-методии зинаҳои гуногуни таҳсилот коркард ва то андозае мавриди истифодабарӣ қарор дода шуданд (М.Лутфуллоҳода, Ф.Шарифзода, Қ.Б. Қодиров, И.Х.Каримова, А.Нуров, Ҳ.Раҳимзода, И.Арабов, Н.М. Юнусова, Б.Маҷидова, Ш.А.Сафаров, Ҷ.Ҳ.Файзализода, А.Мирализода, Д.Латифзода ва дигарон).

Таҳқиқотҳои гузаронидашуда имконият дод, ки роҳу усулҳои эпирикии (амалии) таҳқиқотҳои илмии этнопедагогӣ ва этнопсихологӣ дар тарбияи сифатҳои маънавӣ-ахлоқӣ тарбия ва ташаккули ҳувияти миллӣ (И.Х.Каримова, А.Нуров, Б.Маҷидова, Р.С.Хидирова), сифатҳои шаҳсиятии ҷисмонӣ (Ш.А.Сафаров, Т.Намозов, Р.Салимов) баррасӣ карда шавад. Муҳаққик бамаврид қайд намудааст, ки тарбияи ватандӯстии наврасон бо истифода аз маводҳои этнопедагогӣ дар муассисаҳои таҳсилотии ҷумҳурӣ ҳусусиятҳои ба ҳуд ҳосро дорад. Ин ҳусусиятҳо бо омилҳои гуногун алоқаманд мебошанд.

Боби дуюми диссертатсия “**Омилҳои асосии инкишофи ҷаҳонфаҳмии ҳонандагони синфҳои ибтидой ба воситаи эҷодиёти шифоҳии ҳалқ дар раванди таълим**” унвон гирифта, аз се фасл иборат мебошад. Дар ин боб масъалаи ватандӯстӣ ҳамчун сифати маънавӣ-ахлоқӣ ва ҳусусиятҳои тарбияи он дар наврасон дар таҳлили сарчашмаҳои илмии фалсафӣ, таъриҳӣ, адабӣ, педагогӣ, психологӣ, педагогӣ, фарҳангӣ ва гайраҳо таҳлил шудааст. Қайд мегардад, ки мутафаккирони адабиёти тоҷику форс дар пайдоиш, рушд, таҳаввули ғояву андешаҳои ватандӯстӣ нақши муҳим доранд. Қисми зиёди панду андарзҳои онҳо ҳамчун омили муҳими таъсиррасонӣ ба ҳиссиёт, шуур ва рафтори насли наврас нақши арзишманд дошта, дар садсолаҳои гузашта ва имрӯза низ ҳамчун ғоя, моли тарбиявии мардум шуда, хизмат менамоянд. Бояд қайд кард, ки қӯдакону наврасон таҷрибаи иҷтимоӣ ё ҳуд иҷтимоишавиро на танҳо зери таъсири раванди корҳои махсуси

ташкилкардашудаи таълиму тарбиявӣ аз худ мекунанд, инчунин ба тачрибаи иҷтимоӣ, зери таъсири муҳити ихотакардаи хонаводагӣ, муоширату муносибат бо ҳамсолону калонсолон дар ҳаёти ҳаррӯза такя менамоянд.

Дар боби сеюм “Технологияи истифодаи этнопедагогика дар тарбияи ватандӯстии наврасон” технологияи педагогӣ бо истифода аз роҳу усулҳои таъсиррасонӣ ба шуур, ҳиссиёт ва рафтори қӯдакону наврасон мавриди таҳқиқ қарор ёфтааст. Онро дар маҷмуъ технологияи тарбияи ахлоқӣ-маънавӣ номидан мумкин аст. Маҳз технологияи тарбияи ватандӯстӣ дар наврасон бо истифода аз омилҳои этнопедагогӣ марҳилаи маҳсус мебошад, ки он барои бошуурона азхудкуни андешаю ақидаҳо ва тачрибаи ватандӯстӣ мусоидат менамояд, заминаҳои шаклгирии эътиқод мешавад.

Таҳқиқот нишон дод, ки дар тарбияи ватандӯстии наврасон ташкилу баргузории кори озмоиший-таҷрибай оид ба истифодаи омилҳои этнопедагогӣ дар тарбияи ватандӯстии наврасон дар Барномаи иҷтимоӣ-педагогии “Тарбияи ватандӯстии наврасон бо истифода аз омилҳои этнопедагогӣ” натиҷаи босамарро таъмин намуда, омӯзгорон ва волидон дар ин раванд мувофиқи мақсаду вазифаҳо фаъолона иштирок намуданд.

Маҳз, истифодаи зарбулмасалу мақолҳо, панду насиҳат, сұхбат, андарзҳо аз классикони адабиёти тоҷик, қаҳрамонҳои ҳалқи тоҷик дар таълиму тарбия дар таҳқиқотҳои олимони тоҷик дар зерхати самтҳои алоҳидаи ин раванд, ба монанди тарбияи ахлоқӣ-маънавӣ, фикрӣ ва гайраҳо мавриди таҳлилу таҳқиқ қарор гирифтааст. Унвонҷӯ муайян намудааст, ки ғоя ва андешаҳои наврасон оид ба ватану ватандӯстӣ ба маромнокии ботинии онҳо алоқаманд буда, маромҳо талаботҳои нав ба меъёр, тарзи зиндагӣ, пайравӣ ба амалҳои ҷавонмардӣ ва гайраҳоро ба вучуд меоранд. Ба самти мусбату арзишманд роҳнамоӣ кардани майлу рағбат, ҳоҳиш, шавқу завқи наврасон, истифодаи зарбулмасалу мақолҳо дар тарбияти хонаводагӣ ва муассисаҳои таҳсилотӣ нақши муҳим доранд.

Дар фарҷоми рисолаи илмӣ дар асоси таҳлил ва тачрибаи амалий оид ба масъалаи тарбияи ватандӯстӣ тавассути этнопедагогика (педагогикаи ҳалқӣ) ҳулосаи умумӣ ва тавсияҳо оид ба иҷрои амалии натиҷаҳои таҳқиқотро пешниҳод намудааст.

Дар умум, диссергатсияи Одилзода Дилбар Раҳим дар мавзуи «Шароитҳои иҷтимоӣ-педагогии тарбияи ватандӯстӣ дар наврасон бо истифода аз этнопедагогика (педагогикаи ҳалқӣ)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03. –

педагогикаи иҷтимоӣ ва ҳудшиносӣ) ба ихтиноси интихобшуда пурра мувофиқат мекунад.

Мундариҷаи асосии таҳқиқати дар таълифоти зерини муаллиф инъикос ёфтааст:

I) Мақолаҳое, ки дар нашрияҳои тақризшавандай Комиссияи олии аттестацонии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудаанд:

1. Одилова Д.Р. К вопросу роль и значение фольклора в процессе патриотического воспитания подрастающего поколения // Наука и образование: новое время, 2016, № 4. – С. 50-55.

2. Одилова Д.Р. Таъсири зарбулмасал дар тарбияи насли наврас [Матн] / Д.Р. Одилзода // Паёми Донишгоҳи давлатии Қўрғонтеппа ба номи Носири Ҳусрав, 2017, № 1/4 (49). – С. 210-214. ISSN 2309-6764.

3. Одилзода Д.Р. Аҳамияти педагогии зарбулмасалҳо барои таълими қӯдакон ва мактаббачагон [Матн] / Д.Р. Одилзода // //Паёми Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Ҳусрав. 2020, № 1/3 (77). – С. 110-113. ISSN 2309-6764

4. Одилзода Д.Р. Андар аҳамияти педагогии зарбулмасалҳо барои таълими наврасон ва мактаббачагон [Матн] / Д.Р. Одилзода // //Паёми Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Ҳусрав., 2022, № 1/1 (95). – С. 137-140. ISSN 2617– 5620.

5. Одилзода Д.Р. Андар тарбияи хонаводагӣ ва ватандӯстӣ тавассути педагогикаи ҳалқӣ [Матн] / Б.Маҷидова, Д.Р. Одилзода // Паёми Пажӯшишгоҳи рушди маориф, 2023, № 3 (35). – С. 142-146. ISSN 2617– 5620.

6. Одилзода Д.Р. Накши педагогикаи ҳалқӣ дар тарбияи ватандӯстии наврасону ҷавонон [Матн] / Д.Р. Одилзода // Паёми Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Ҳусрав. (Силсила илмҳои ҷамъиятшиносӣ ва гуманитарӣ), №2/4 (105), 2024. -С.109-111.

II) Дастури таълимӣ

7. Одилзода Д.Р., Комилий А.Ш. Андар таъсири унсурҳои этнопедагогика дар тарбияи ватандӯстии ҷавонону наврасон. /Дастури таълимӣ. – Душанбе: Ганчи хирад, 2024. – 96 с.

III) Мақолаҳо ва фишурдаи интишорот дар маҷмуаҳои дигар:

8. Одилова Д. Ватандӯстӣ ҳамчун заминай ташаккули сифатҳои ахлоқӣ-маънавии насли наврас //Маводи конференсияи илмӣ-амалии ҷумҳурияйӣ «Педагогикаи ҳалқӣ ва таҳсилоти мусир: анъана, таҷриба ва инноватсия //– Душанбе. 2019. – С.81-84.

9. Одилзода Д.Р. О духовно-нравственном, патриотическом и религиозном воспитании подрастающего поколения в таджикской семье

[Матн] / А.Ш. Комили, Д.Р. Одилзода // Воспитание подрастающего поколения на основе семейных традиций писателя С.Т. Аксакова и социокультурных основ народов России (к 230-летию со дня рождения С.Т. Аксакова): Сборник научных статей Всероссийской научно-практической конференции. – Ульяновск: УлГТУ, 2021. – С. 143-147.

10. Одилзода Д. Ташаккули арзишҳои ахлоқиву маънавии насли наврас дар раванди чахонишавӣ /Маводи Конференсияи чумхуриявии илмию амалӣ «Таҳқиқоти педагогӣ: мушкилот ва дурнамои он дар замони муосир». Душанбе. 2021. - С.287-290.

11. Одилзода Д.Р. Таъсири омилҳои этопедагогӣ дар тарбияи ватандӯстӣ [Матн] / Д.Р. Одилзода // Маводи конференсияи байналмилалии илмӣ-амалии “Масъалаҳои мубрами назария ва амалияи тадқиқоти педагогӣ: дурнамои инкишофи он дар замони муосир”- Душанбе, 20 октябри 2023. – С. 267-290.

12. Одилзода Д.Р. Накши таҳаммулпазирӣ дар тарбияи ватандӯстӣ [Матн] /Б.Маҷидова, Д.Одилзода // Маводи конференсияи илмӣ-амалии “Масъалаҳои иҷтимоӣ-психологии оиласии муосир ва роҳҳои устувории он”- Душанбе, 2024. – С. 251-256.

Бо дарназардошти хулосаҳои муқарризон ва иштирокчиёни шуъбаи муассисаҳои томактабӣ, ибтидой, бознигариву такмили стандарт, барномаҳои таълимӣ ва китобҳои дарсӣ

чаласа қарор кард:

1. Диссертатсияи Одилзода Дилбар Раҳим дар мавзӯи «Шароитҳои иҷтимоӣ-педагогии тарбияи ватандӯстӣ дар наврасон бо истифода аз этнопедагогика (педагогикаи ҳалқӣ)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03. – педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) кори таҳқиқии анҷомёфта ҳисобида шавад.

2. Диссертатсияи Одилзода Дилбар Раҳим дар мавзӯи «Шароитҳои иҷтимоӣ-педагогии тарбияи ватандӯстӣ дар наврасон бо истифода аз этнопедагогика (педагогикаи ҳалқӣ)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03. – педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) бо назардошти ислоҳи эродҳои гирифташуда барои ҳимоя дар шуруи диссертационии даҳлдор тавсия дода шавад.

Хулоса дар чаласаи педагогика, психология ва методикаи таълими Пажӯшишгоҳи рушди маориф ба номи Абдураҳмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон мураттаб шуда, аз 17 октябри соли 2024, № 11/2 қабул гардидааст.

Иштирок доштанд: ҳамагӣ - 14 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: “тарафдор” – 14 нафар, “зид” - нест, “бетараф” – нест.

Қарор яқдилона қабул карда шуд.

Раиси чаласа, мудири шуъбаи педагогика,
психология ва методикаи таълим,
доктори илмҳои педагогӣ, профессор

Л.Иматзода

Котиби чаласа

Ю.Ҳасанзода

Маълумот барои тамос:

Суроғ: 734024, Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳри Душанбе,
кучаи А.Адҳамов, 11/2, Тел.: 227 62 46
Суроғаи электронӣ <http://www.prmatt.tj>

Имзои Л.Иматзода ва Ю.Ҳасанзодаро
тасдиқ мекунам

Мудири шуъбаи кадрҳо ва картузорин
Пажӯшишгоҳи рушди маориф ба номи
Абдураҳмони Ҷомии АТТ

Х. Ҳакимова